

KOMITET OCHRONY PRZYRODY POLSKIEJ AKADEMII NAUK
COMMITTEE FOR NATURE CONSERVATION, POLISH ACADEMY OF SCIENCES

Instytut Botaniki Polskiej Akademii Nauk

ul. Lubicz 46, 31-512 Kraków; Tel. (+48)(12)424-17-01, (+48)(12)421-97-69

e-mail: z.mirek@botany.pl & a.nikel@botany.pl

Kraków, 26.11.2015 r.

STANOWISKO KOMITETU OCHRONY PRZYRODY POLSKIEJ AKADEMII NAUK

W SPRAWIE ZAGROZEŃ INWESTYCYJNYCH W BABIOGÓRSKIM PARKU NARODOWYM I JEGO OTOCZENIU

Szanowny Pan
Prof. dr hab. JAN SZYSZKO
Minister Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

Zwracamy się do Pana ze sprawą, która głęboko zbulwersowała wiele środowisk społecznych, zajmujących się czy to szeroko pojętą ochroną przyrody, czy to turystyką na obszarze parków narodowych. Rzecz dotyczy z jednej strony zupełnie niezrozumiałej w kontekście obowiązującego prawa (ochrony przyrody i krajobrazu), budowy wielkokubaturowego schroniska na przełęczy Krowiarki, z drugiej zaś budowy szerokiej, utwardzonej drogi jezdnej w miejsce dotychczasowego szlaku pieszego.

Pierwsza z inwestycji, posadowiona na samej granicy parku narodowego i w jego bezpośredniej otulinie, nie tylko niszczy krajobraz, narusza prawo, ale także trwale wpłynie na stan ochrony bioróżnorodności, zarówno w samym parku, jak i na obszarze Natura 2000. Równie bulwersujący jest tryb przyznania zgody na tę inwestycję oraz fakt, że inwestorem jest syn obecnego dyrektora Babiogórskiego Parku Narodowego, który, według naszych informacji, wyraził zgodę na inwestycję poza jakąkolwiek konsultacją z powołanym do tego organem nominowanym przez Ministra, jaką jest Rada Naukowa tegoż Parku. Takie postępowanie nie tylko narusza zaufanie do wysokiej rangi urzędnika państwowego, którego zadaniem jest obrona powierzonego mu dobra wspólnego, ale także stwarza wyjątkowo niebezpieczny precedens zagrażający ochronie najcenniejszych przyrodniczo-kulturowych obiektów naszego kraju.

W działanie to, równie niechlubnie i z naruszeniem prawa, wpisuje się sposób realizacji Planu Ochrony w odniesieniu do drugiej inwestycji, jaką jest remont dróg i ścieżek na obszarze Parku. Przykładem jest droga jezdna, którą wykonano w miejsce dotychczasowego szlaku z naruszeniem nie

tylko zapisów planu i zadań ochronnych, ale także warunków publicznego przetargu. Nie jest to tylko kwestia zlekceważenia kilku zasad obowiązujących w ochronie przyrody, ale także dalekosiężnych skutków dla ochrony bioróżnorodności (w tym otwarciu Parku na łatwą penetrację obcych gatunków inwazyjnych). Wszystko wskazuje na to, że droga wybudowana w miejsce pieszego szlaku służyć będzie także stopniowej zmianie struktury ruchu turystycznego i form udostępniania Parku w kierunku dalekim zarówno od autentycznych potrzeb turystów, jak i potrzeb ochrony przyrody. Wysoce zasmuca także fakt, że ta inwestycja w formie odbiegającej od zapisów planu, nie była konsultowana z Radą.

Mamy nadzieję, że ze względu na wagę i bezprecedensowy charakter sprawy, podjęte zostaną działania pozwalające na zatrzymanie inwestycji na przełęczy Krowiarki, a tym samym zapobieżenie dalszym, dalekosiężnym i ewidentnie negatywnym skutkom zaistniałej sytuacji. Ufamy także, że zwrócona zostanie uwaga dyrekcjom parków narodowych, korzystającym z rozmaitych źródeł finansowania, na niebezpieczeństwa wynikające z dalszej fragmentacji obszarów parków narodowych trwałą siecią dróg jezdnych. Inwestycje takie mają wyjątkowo negatywny wpływ na stan ochrony bioróżnorodności oraz krajobrazu i kształt udostępniania w długofalowej perspektywie.

Jest to, wbrew pozorom, bardzo ważna kwestia społeczna, jeśli zważyć na rolę ochrony przyrody w dobrze rozumianym wychowaniu patriotycznym. O takim trudno marzyć, lekceważąc podstawowe wartości stanowiące o dobru wspólnym obecnego i przyszłych pokoleń.

W imieniu Komitetu Ochrony Przyrody PAN

*Prof. dr hab. Zbigniew Mirek
Przewodniczący Komitetu*

***Adresaci:**
Minister Środowiska
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie
Przewodniczący Państwowej Rady Ochrony Przyrody*